

TEME MEDIACENTAR UČITE NJEMAČKI

TEME

PANORAMA

Vršnjačko nasilje – pošast današnjice

Širom BiH po drugi put je obilježen Dan ružičastih majica – dan borbe protiv vršnjačkog nasilja. Početkom ovog mjeseca obilježena je i tužna, 9. godišnjica smrti sarajevskog srednjoškolca Denisa Mrnjavca.

Datum 23.02.2017

Autor Zdravko Ljubas

Tagovi [vršnjačko nasilje](#), [BiH](#)

"Još uvijek ne mogu vjerovati da se to desilo, iako je to bilo 2008. godine. U meni je još uvijek nevjerica. Mislim da nijedan roditelj ne bi mogao prihvatiti tu surovu činjenicu da na takav jedan način izgubi dijete", kaže za Deutsche Welle Denisova majka Ana. Denisa su 5. februara 2008. godine, bez ikakvog razloga, napala trojica delikvenata, pretukli ga i izboli nožem. Sedamnaestogodišnji mladić je podlegao od zadobijenih povreda. Ubica je bio mlađi od njega.

„Denis je bio tako jedna tiha priroda, miran dječak. Mislim da i njegovi prijatelji iz razreda, iz ulice, iz okruženja, još uvijek ne vjeruju da ga nema, kao ni ja sama“, kaže Ana. O ubicama svog sina ne želi mnogo govoriti. Kaže da strepi od svega toga. Zna da su osuđeni na po 10 i 15 godina zatvora, a ubica na 10 godina maloljetničkog zatvora. „Oni su zaista jedna huliganska, kriminalna grupa koja je i prije pravila takve radnje i napadala djecu i prije tragičnog slučaja s mojim sinom radili su to isto, još kao maloljetnici“. Društvo bi se, smatra Ana Mrnjavac, trebalo ozbiljnije pozabaviti problematikom vršnjačkog nasilja.

Denis Mrnjavac

Svako treće dijete žrtva vršnjačkog nasilja?

Na to upućuju i podaci Udruženja za razvoj društva „Kap“, koji je već drugu godinu zaredom organizator "Dana ružičastih majica" u BiH. Iz tog udruženja upozoravaju da BiH niti na jednom nivou nema statističke podatke o vršnjačkom nasilju, pa je u proteklih godinu dana samo provelo anketu u osnovnim i srednjim školama, te došlo do podataka da je gotovo svako treće dijete bilo žrtva vršnjačkog nasilja. Anketa je provedena među 6.000 učenika, od kojih je čak 2.000 djece odgovorilo potvrdno na pitanje: „da li ste bili žrtva vršnjačkog nasilja?“. Samo njih 66 zatražilo je pomoć ili zaštitu.

PREPORUKA REDAKCIJE

BiH: Sve više nasilja u osnovnim školama

Maloljetnička delinkvencija i vršnjačko nasilje u školama je u porastu i sve je veći problem sa kojim se susreću obrazovne institucije u BiH. Resorna ministarstva potpisala protokol o suzbijanju vršnjačkog nasilja. (19.11.2008)

„Vršnjačko nasilje“, prevencija i represija

Javnost u BiH ogorčena je brutalnostima koje su dovele do samoubistva maloljetnog Mahira Rakovca, žrtve „vršnjačkog nasilja“. Traži se hitna akcija nadležnih i privođenje krivaca. (06.01.2016)

Ured ombudsmena u BiH, odnosno njegov Odjel za praćenje prava djece, prema riječima Aleksandre Marin-Diklić, šefice tog Odjela i pomoćnice ombudsmena, godišnje zaprimi oko 150 predmeta u vezi sa povredom prava djece. Što se vršnjačkog nasilja tiče, među tim predmetima bude oko 10 žalbi u vezi s tom problematikom. Uredu ombudsmena najčešće se obraćaju roditelji, a ne djeca, što, kako tvrdi Marin-Diklić, nije dobro.

„Obraćaju nam se roditelji koji tvrde da su njihova djeca žrtve vršnjačkog nasilja. Nekada, tokom istrage, mi ustanovimo da to i nije baš vršnjačko nasilje, s obzirom na specifičan oblik nasilja, definiciju itd. Nekad ustanovimo da zaista jeste bilo propusta škole, da nisu reagovali... ali često ustanovimo i da se ne radi o vršnjačkom nasilju“, kaže Aleksandra Marin-Diklić za Deutsche Welle.

Ne zataškavati probleme

Što se tiče pravnog okvira tvrdi da je situacija zadovoljavajuća. Nadležna državna ministarstva – za ljudska prava i izbjeglice i civilne poslove, sačinili su informaciju o vršnjakom nasilju na području cijele države, a još i važnije, kako kaže Marin-Diklić, izrađene su i procedure postupanja u slučajevima vršnjačkog

nasilja. Takve procedure izradila je Republika Srpska, Brčko

Distrikt i nekoliko kantona u Federaciji BiH.

„Trebali bismo što više insistirati na primjeni tih protokola, da se stvari ne pokušavaju zataškavati, pogotovo od strane škola – to je nešto što smo uočili, jer vršnjačko nasilje, kao takav oblik nasilja je zastupljeno najčešće i najviše u školama“, kaže Marin-Diklić. Naglašava ipak da se rješavanje problema vršnjačkog nasilja ne množe prepustiti samo školama. „Ono što primjećujemo je da postoje određene aktivnosti na državnom nivou, a i brojne nevladine organizacije rade u ovoj oblasti, ali negdje na čemu treba insistirati u narednom periodu je da se to ipak svede na jedan lokalni nivo, jer građani, a samim tim i djeca, svoja prava ostvaruju prvenstveno u lokalnoj zajednici“.

Aleksandra Marin-Diklić

Cyber nasilje

Aleksandra Marin-Diklić, međutim, upozorava na još jedan, prikriveni, ali podjednako opasan oblik vršnjačkog nasilja – internet. „Danas je izuzetno teška i složena situacija zbog nasilja putem interneta. Imate situaciju gdje se dešava nasilje, vršnjačko nasilje, pa se to pri tome još snima i širi društvenim mrežama... Moramo priznati da su se stvari itekako promijenile od vremena kada smo mi bili djeca. Situacija je

dosta složenija. Na to možda zaboravljamo, ali posljedice itekako mogu biti pogubne za dijete ukoliko se njegov snimak objavi i širi putem društvenih mreža“, upozorava Marin-Diklić. Dodaje da u takvim aktivnostima često učestvuju i roditelji, koji šire glasine i laži o drugoj djeci.

Osluhnite djecu

U budućnosti, kada je riječ o svim vidovima vršnjačkog nasilja, zaključuje Aleksandra Marin-Diklić „treba insistirati na provođenju protokola suzbijanja i prevencije nasilja nad djecom. Nekako imam osjećaj da se mi svi bavimo posljedicama vršnjačkog nasilja, izostaju ti preventivni programi i to je nešto na čemu cijelo društvo treba insistirati“. Smatra da bi programi prevencije nasilja nad djecom „trebali biti i sastavni dio školskih programa, jer naši zakoni i u predškolskom i u osnovnom i srednjem obrazovanju, su jasni i propisuju da su ciljevi obrazovanja, između ostalog, formiranje ličnosti djeteta i stvaranje takvog okruženja koje će doprinijeti međusobnoj toleranciji“.

Ana Mrnjavac apelira i na roditelje. „Osluhnite svoju djecu, ma u kom uzrastu bili. Malo se uključite u njihove probleme, ne dozvolite da djeca krenu tom nekom stranputicom“. Posebno poziva društvo, nadležne gradske institucije, da poduzmu sve „kako bi se ovoj stvari napokon stalo u kraj i kako bi se sve to sistemski riješilo. „Ne dozvolite da to budu sporadični slučajevi koji će se sljedećeg dana zaboraviti... Nasilnike treba spriječiti unaprijed da ne prave zlo drugoj djeci. Mnogo toga treba uraditi, jer svako dijete ima pravo na zdrav i miran život i na sigurnost“, zaključuje Ana Mrnjavac i pita se: „Ko ima pravo djetetu oduzeti život? Ne razumijem?“

Datum 23.02.2017

Autor Zdravko Ljubas

Tagovi vršnjačko nasilje, BiH

